

moža, ki je dečka ostro karal. Fant je osramočen povešal glavo in skoro jokal. Mož, ki je bil morda njegov oče, mu je dejal: „Sramuj se! Kaj ne veš, da uboga ptica čuti kakor ti? Kako grdo je tako početje! Pa tudi nehvaležno je, ko nam ptičke toliko koristijo na vrtovih in nasadih! Paglavec! Naj bo danes zadnjič. Za kazen pa...“ Naprej nisem slišal, ker sem nadaljeval svojo pot in nisem mogel biti priča zaslužene paglavčeve kazni. Bila je bržkone občutna, ker je bil mož sila razjarjen. To sem opazil dobro. Zdaj veš, draga ščinklja, kje se je končalo tvoje gnezdece.«

»Oj, prijazni veter,« je prosila uboga mati, »ker si bil že toli dober in si mi razodel, kar si videl in slišal, ali mi moreš povedati ime onega zlikovca, ki me je oropal gnezda? Raznesi njegovo ime naokrog, da se ga bo mogel vsakdo varovati.«

»Tega pa ne, draga moja! Tega ti pa ne morem ugoditi. Oprosti! Deček je res kriv, ne rečem; toda, bržkone je storil to nepremišljeno in v otroški radovednosti. Prepričan sem, da se sedaj kesa in da ne bo več razdiral ptičjih gnezd. Veš, kaj ti svetujem: Napravi novo gnezdece in poskrbi za drugo zalego. Jaz bom pa na svojem daljnem potu prepričeval vso deco, naj ščiti gnezda naših ptic in naj varuje zarod naših krilatih prijateljev in prijateljic, ki so obenem dobrotnice človeštva.«

»Srčna ti hvala!« je začivkala ščinklja, malce potolažena. In ko je veter odbrzel, je vzletela poiskat tovariša, da mu potoži grozno nesrečo in ga zaprosi, da začneta skupaj mučno in potrpljenja polno delo novega gnezdeca.

Fr. Z.

Ali lučke ste prižgali?

*Pred oltarjem lučka živa,
noč in dan nam govori,
da med nami Bog prebiva
skrit v presveti Hostiji.*

*Ali luč ljubezni zveste
v srcih že prižgali ste,
da jo za slovesni praznik
Jezusu poklonite?*

*Ali v dušah ste nabrali
že brezmadežnih cvetov,
da jih boste darovali —
Kristusu za dan njegov?*

*Srca bomo podarili
Jezusu v hvaležni dar
in odločno govorili:
Tvoji smo, ti naš Vladar!*

Mali Gregor.